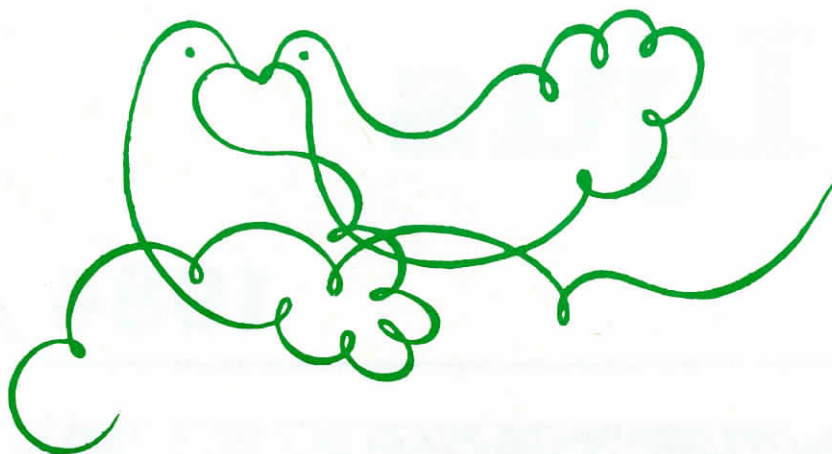

Läs om:

- grön politik
- solenergi
- När-TV
- ett vått äventyr
- m.m. m.m.

ARNE NYMAN

TUSEN TING

Tusen ting
måste du känna

Palmer och grottor,
flod och ebb,
hårt och mjukt,
masternas fäste i båten,
pil och måltavla,
gråt och grymhet,
rädsla och spjut.

Men var gärna främmande
för din egen skräck,
var gärna mjuk mot mjukhet,
var gärna en systerbåt
till båten bredvid.

Den är din syster.

INNEHÅLL:

Grönt Ljus – för dej	s. 3
Grön Politik – konkret handling eller allmänt prat (Charlotta Aschan)	s. 4
Min vän (Paul E G Olin)	s. 8
Grönfinkarnas kvitter (Lena Brunström)	s. 9
Kervo solby – ett steg mot fungerande solteknik (Bill Östman)	s. 10
Tankar av Nika Junker	s. 12
Grönt Ljus för miljöhus (Lena Mitts)	s. 13
Helsingfors – hemstad (Polly von Bonsdorff)	s. 14
Insänt – Max Arhippainen	s. 15
Paddling i Lapplands ödemarker – ett vått äventyr (Michaela Aschan)	s. 16
Eva Biaudet svarar Studentbladet	s. 18
När – TV (Carl-Gustav Lindén)	s. 20
Bidrag till kommunalvalsdebatten i Esbo (Svante Gräsbeck)	s. 22

Grönt Ljus

– för dej

Grönt Ljus har tidigare utkommit två gånger. Den här gången har vi valt att ge ut tidningen inför kommunalvalet dels för att presentera våra idéer och dels för att presentera de personer som ställer upp för dem. Men Grönt Ljus handlar om mycket annat också; du kan läsa om studentkårens förehavanden, paddling i Lapplands ödemarker, närteve i Närpes och mycket mer.

Den röda tråden i Grönt Ljus kan karakteriseras som en efterlysning av gröna, mjukare värden. Ett miljövänligare samhälle och en positivare inställning till alternativ verksamhet behöver inte vara någon utopi i dagens Finland. Det beror bara på oss om vi är tillräckligt ivriga att jobba för vår önskemiljö. "Vi" är helt vanliga människor som ställer upp för den goda sakens skull, inte bara kommunalvalskandidater och andra synliga personer.

Det finns med andra ord mycket att ändra på. Det värsta som kan hända är att man blir apatisk och tänker att det här inte angår mig, jag kan ändå inte göra något. Det minsta man alltid kan göra är ju att försöka.

Grönt Ljus är ett försök. Ett försök av en grupp som bl.a. kallats framtidsdrömmare och idealister. Må så vara, på gott eller ont. För att åstadkomma något bör man tro på sina idéer, och det gör vi.

Vi tror att man snabbt måste skrida till åtgärder mot sura regn, mot bilism, mot kväveutsläpp. Vi tror att man skall börja planera och bygga på ett mänskligare sätt. Vi tror på fredsrörelsen, på att kvinnor behövs i politiken, på småskalighet och mjuk teknologi. Och så vidare. Läs Grönt Ljus, ta dig en tankestund. Kanske du efter det stöder någon av våra kandidater i valet.

Kristina Wikberg-Östman,
som denna gång hållit i trådarna.

GRÖN POLITIK

— konkret handling eller allmänt prat?

Grön politik!? Olika fria gröna grupper har aktiverat sig i kommunalvalet. Alla partier försöker visa upp en så grön profil som möjligt.

Men vad innebär orden "grön", "alternativ" i praktiken? Vad kan man konkret göra inom en kommun för gröna frågor?

Kring det ovannämnda har en grupp grönt tänkande finlandssvenskar, som kallat sig "Tre före Tolv", funderat på. De resultat vi då har kommit till presenteras i debattskriften "Grön Kommun".

Vi som står bakom "Grön Kommun" vill göra vår insats för att föra de gröna tankarna vidare. Vi gör inga anspråk på att komma med ett heltäckande program och nya stora sanningar. Vi har bara valt ut några frågor som varit framme i debatten och som vi känt för och som vi kunnat något om. Vi har uttryckligen strävat efter att konkretisera våra förslag.

Många brännande frågor har blivit obehandlade antingen för att kommunen inte har tillräckliga befogenheter eller för att frågan berör bara ett fåtal kommuner. En orsak till att vi lämnat mycket obehandlat är också att vi inte haft tid och resurser att utreda saken tillräckligt för att komma fram till något konkret.

Vi hoppas att du skall få idéer och tips för hur en grönare kommunalpolitik skall kunna utformas i din kommun. En idé bakom vår skrift har också varit att ge förslag till teman som kunde tas upp som motioner till kommunalfullmäktige. Vår förhoppning är att de frågor som vi behandlar i "Grön Kommun" tas upp i alla kommuner. Initiativet till det kan tas av vem som helst i kommunen.

Nedan följer en kort redogörelse för innehållet i debattskriften.

Kommunens planering

Man är inte alltid tvungen att bygga nytt. Många människor föredrar att renovera ett gammalt hus framför att flytta in i en modern lokal i ett höghus. Problemet är att man inte uppmuntrar eller ger tillräckliga möjligheter till detta.

Kommunen kan komplettera museiverkets uppfattning om vilka byggnader som bör bevaras genom att göra upp en egen fredningsplan. Denna plan kan också göras i samband med en miljöinventering.

Decentralisera byggandet genom att undvika höghusbebyggelse. Satsa i stället på mångsidiga småhus- och radhusmiljöer. Detta bör vara ett självklart mål.

Justera befolkningsmålsättningen

Befolkningstillväxt betraktas av många som ett mått på framgångsrik kommunalpolitik. Nya skattebetalare skall göra kommunen rikare. Man gör ofta upp helt orealistiska planer för befolknings-tillväxten i kommunen.

De starka kommunerna har möjlighet till snabb tillväxt genom inflyttning från mindre kommuner. Genom att på detta sätt planera för inflyttning bidrar man samtidigt till att avfolka de ekonomiskt svaga utflyttningskommunerna.

Kommunen bör således aktivt motarbeta den regionala koncentrationen i stället för att gynna och påskynda den. Inflyttningskommuner bör fastställa sina befolknings- och tillväxtmål utgående från dagens befolkningstal och endast beakta en naturlig befolkningsutveckling.

Denna nya befolkningsmålsättning bör styra all planering. Gamla planer bör också rättas enligt den. Kommunpolitiken bör inriktas på att tillfredsställa de nuvarande kommunmedlemmarnas behov i stället för att locka till sig nya.

Småföretagsamhet

Näringslivet spelar en stor roll i hur och i vilken riktning vårt samhälle utvecklas. Småföretagsamhet medför många fördelar om man jämför med större enheter i näringslivet.

En viktig uppgift för kommunen är att hjälpa blivande och eventuellt också etablerade småföretagare med råd och information. Kommunen bör i sin markplanering beakta behovet av småföretagsamhet. Dessutom bör man vara restriktiv när det gäller etablering av storindustri.

Boende för gemenskap

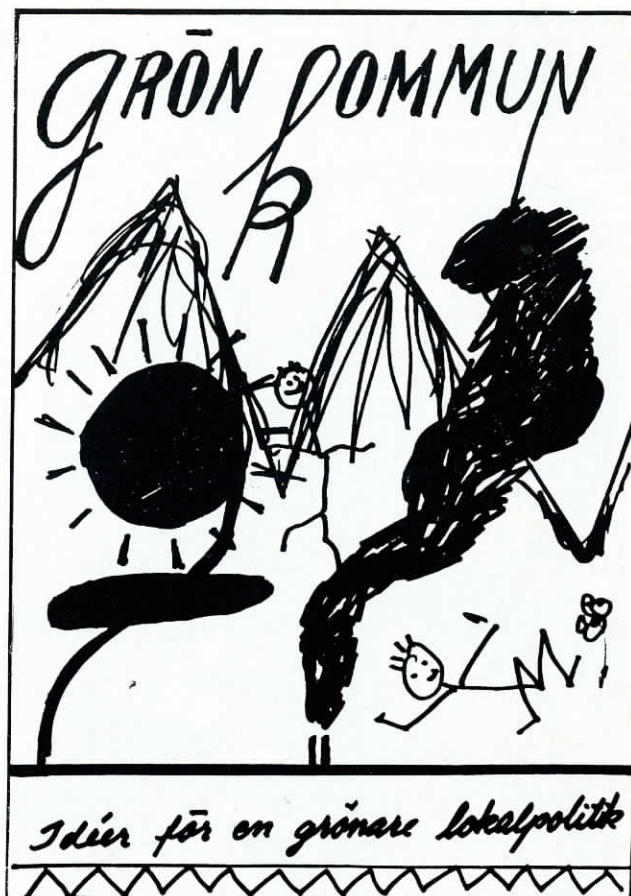
I dag florerar ensamhet och isolering på alla håll. Familjen erbjuder inte längre den gemenskap och trygghet som tidigare. Ett sätt att ändra på detta är att gå in för någon form av kollektivt boende. Detta är dessutom en mycket ekonomisk lösning. Det man måste komma ihåg är att ett kollektiv kan fungera på så otroligt många sätt. Det är inte alltid fråga om en "stor-familj".

Kommunen bör fatta ett positivt principbeslut om att understöda alternativa boendeformer. Åtminstone bör kommunen inte motarbeta experiment med boendegemenskap.

Kommunen kan ta tillvara gamla hus och erbjuda dem åt kollektiv. Vanligen är dessa villiga att rusta upp husen. Dessutom bör rådgivning och annan hjälp för dem som själva vill rusta upp och renovera gamla hus.

Kvinnor behövs

Kvinnor behövs i kommunalpolitiken !! Detta gäller inte bara de framgångsrika högt utbildade kvinnorna utan också de "vanliga" kvinnorna. Speciell vardagskunskap är alltid av värde.

Grön kommun – debattskrift utgiven av "TRE – FÖRE – TOLV".

En förändring av attityder är väsentligt. Men det är en långsam process varför vi också behöver konkreta åtgärder. Nu gäller det således att öka kvinnornas antal av kommunens beslutsfattande. Kommunfullmäktige bör inte tillsätta kommunala organ där det ena könet har mer än 75 % av

Miljöinventering

Det är nödvändigt för alla kommuner att uppgöra en heltäckande miljöinventering. Denna kunde uppta bl.a :

- förekomsten av speciella naturtyper, arter, byggnader mm. som är värt att bevara,
- riktlinjer för hur dessa områden kunde utnyttjas,
- områden som kommuninvånarna anser vara särskilt värdefulla ur annan än ekonomisk synvinkel,
- förekomsten av naturresurser som kan utnyttjas i mindre skala.

En miljöinventering av ovan skisserad modell fyller sin funktion endast om den blir riktgivande och bindande för kommunens markanvändning, planering och inom andra sektorer.

Arbete – en ny form av livsstil.

Arbetets nya dimensioner

Arbetslösheten upplevs i dag som ett stort problem. Stora summor betalas ut i arbetslöshetsersättningar och för sysselsättningsbefrämjande åtgärder. Inom den s.k. "tredje sektorn" finns dock mycket ogjort arbete. Med den tredje sektorn menas vanligtvis den som inte är vinstbringande och som därför inte vanligtvis lockar den privata sektorn.

Kommunen kunde bereda arbetet inom denna sektor åt kommunens medlemmar. Mycket kunde göras på detta sätt bl.a. inom miljövården, socialsektorn och för kulturen. Detta skulle vara en mycket bättre lösning än att betala ut olika bidrag och sociala ersättningar.

Energiförsörjningen

För att få en helhetssyn på hurdant energiläget är i kommunen kunde man uppgöra en "generalplan för energiförbrukningen". Denna plan skulle ha flera mål. Man borde eftersträva en så låg energiförbrukning som möjligt. De lokala energitillgångarna bör utnyttjas optimalt.

Både när det gäller kommunens hela energiförbrukning och mindre enheter bör man eftersträva en så hög självförsörjningsgrad som möjligt.

Kommunen bör inte under några omständigheter acceptera byggande av ett kärnkraftverk på sitt område. Ej heller bör man godkänna lagring av radioaktivt avfall.

Avfallshanteringen

Återanvändning av avfall försummas i de flesta fall helt vid avfallshanteringen. För att underlätta återanvändningen bör kommunen organisera sortering av avfallet; papper, glas, skrot, "kompost". På de flesta orter är det praktiskt taget omöjligt för hushåll och företag att sortera sitt avfall även om vilja till det skulle finnas.

Insamling av hushållens problemavfall kunde också ordnas kommunalt.

Kommunerna och U-länderna

Den officiella u-landspolitiken förs på regeringsnivå - mellanstatligt eller via internationella organ. Utvecklings-samarbete på kommunal nivå är fortfarande ett relativt okänt begrepp. Det finns dock inget som hindrar ett lokalt, kommunalt initierat utvecklings-samarbete.

En form för detta kommunala u-lands-arbete är en satsning på direktimport. Idén är att importera produkter från u-länderna direkt från producenterna, förbi multinationella och andra stora företag. Produkterna skulle sedan säljas till självkostnadspris eller med en vinst som går tillbaka till producenterna. Denna slags verksamhet bedrivs idag redan av sju direktimport-affärer i Finland. Kommunen kunde också satsa på direktimportvaror, t.ex. kaffe, textilier, via dessa affärer eller via egna kontakter.

Kommunen kunde också inleda ett slags vänortsverksamhet med orter i u-länder. Denna vänortsverksamhet kunde bestå av information, organisering och understödande av insamlingar och annan direkt hjälpverksamhet. Skolor och bibliotek mm. kan här göra en stor insats.

Kommunen och freden

Kommunen har en mycket viktig uppgift att informera om fredsfrågor åt kommunmedlemmarna. Fredsfostran är speciellt viktig i skolorna där det behövs en stor satsning från kommunens sida.

Information bör också ges om möjligheten att genomföra civiltjänst i stället för vanlig värnplikt. Förutom denna information bör kommunen ha arbetsplatser till hands för civiltjänstgörare. Detta gäller speciellt ungdoms- undervisnings-, social- och kultursektorn.

Charlotta Aschan

Lillabror och lillasyster.

MIN VÄN

ERIK HÄGGMAN. Ungdomsarbetare, byråkratrockare, eldsjäl, kultperson. Nån gång i tiden spelade han ishockey hemma i Smedsby och det gick ganska bra. Men sedan blev han intresserad av politik och ungdomar i högsta grad och rinken byttes ut mot ett kontorsbord med evigt ringande telefon.

Det som blev kvar från ishockeyrinken och som utmärker Eki ännu i dag, är hans framfusiga, lite aggressiva spelstil. Om man vill han något gjort så går det inte bara att sitta på en stol och prata en massa strunt. Det är Eki Häggmans filosofi, och det har han också följt.

INTE LÄNGE STILLA PÅ SAMMA PLATS

Det mesta som har att göra med finlandssvensk ungdomskultur i dag tycks också Eki ha något att göra med. För ett par år sedan satte han igång den finlandssvenska rockkarusellen, för ett år sedan ordnade han den närmast succéartade stora Talangjakten i Finlands Svenska Ungdomsförbunds (FSU) tecken, osv.osv. Det är närmast onödigt att här uppteckna en lista över Ekis aktiviteter, men konstateras kan att han inte suttit länge stilla på samma plats.

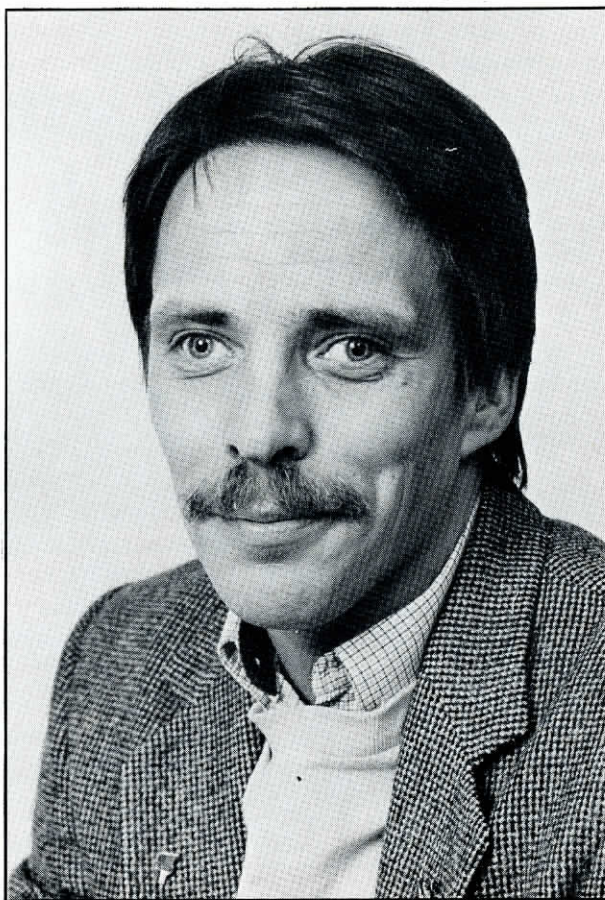
FSU har varit och är hans stationeringsort och trots att han ibland känt lockelser till andra poster har han suttit kvar vid sitt skrivbord på Nylandsgatan och fortsatt att bygga upp en ny vettig ungdomskultur.

DEN KONTROVERSIELLA LILLA MANNEN

Är man idealist och tror starkt på saker som Eki gör och har man dessutom ett sätt att föra igenom saker med händer och tänder, så stöter man nog också på motstånd. Diverse krokar blir det väl på vägen då en del människor tar illa upp. Denna kontroversiella, lilla man har säkert lika många fienden som vänner. Ända sedan sina dagar som radikal inom skolpolitiken har Eki haft ganska kort stubin och brusat upp då hans känslor kommit i svall. I sin kamp för en meningsfull finlandssvensk ungdomskultur på alla fronter har Eki givetvis också hunnit uppleva en massa besvikelser under åren.

FLAMMAT UPP PÅ NYTT

Ibland har det tyckts som om den brinnande elden i honom skulle ha slocknat, men straxt

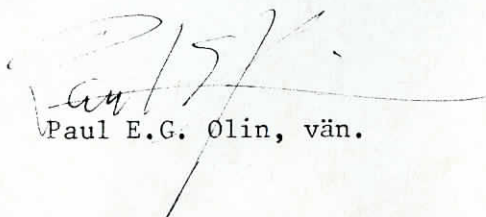

Erik Häggman – byråkratrockare, Helsingfors.

har den flammats upp på nytt och givit energi åt nya ideer att arbeta för. En sådan stor besvikelse kommer väl aldrig att Eki skulle ge upp hoppet och enbart börja arbeta för sitt levebröd. Och det är det jag mest beundrar hos Eki Häggman.

I denna tid av bitter cynism, egoism och pessimism värmer det mitt hjärta att se att det ännu finns människor som Eki, som orkar och vågar tro på något positivt. För fortfarande lever barnet inom honom starkt och orkar kämpa för saker som ibland ter sig hopplöst ogenomförbara.

Fast han själv är stark emot gamla, försoffade sk. ungdomsarbetare, som bara sitter och oantar på sina ungdomshus och utrymmen, så kommer han nog själv att rådda omkring i ungdomsverksamheten ännu efter pensionsåldern. Han älskar ju det så mycket och är tycker jag en behövlig kraft inom den sektorn.

Paul E.G. Ölin, vän.

GRÖNFINKARNAS KVITTER

Svante Gräsbeck och Charlotta Aschan ställer upp som gröna kandidater på Svensk Ungdoms vallista i Esbo.

Hur går det ihop att vara grön och samtidigt SU-are, Lotta och Svante?

- Inte är det lätt, suckar de gröna kandidaterna.
- Populismen florerar inom SFP just nu före valet säger Lotta argt. Man säger till och med rent ut att vi nu skall vara gröna, en annan sak är hur det blir efter valet...
- Man kan fråga sej hur ärlig SFP:s grönhet egentligen är, säger Svante.

Att de två själva är helhjärtat gröna råder det enligt dem själva inget tvivel om. Ideér för hur man skall göra Esbo till en grön kommun finns det i massor.

- Återanvändning! Det är viktigt. Charlotta har med egna ögon sett vilka mängder av kommunala papper som kommunens förtroendemän slänger i roskisen därför att ingen vill återanvända dem.

- Visst finns det finländska firmor som vill producera avfallspapper, men det finns ju ingen efterfrågan. Därför importeras allt återanvändningspapper i dagens läge från Tyskland, en absurd situation i ett pappersland som Finland, eller hur.

- Kunde inte Esbo ta initiativet och börja använda återanvänt papper i den

kommunala byråkratin. I början kunde man använda importpapper, men inom kort skulle nog den finländska produktionen vara i full gång.

- Glasinsamling är en annan grej, tycker Svante. Och överhuvudtaget all återanvändning av avfall. Det är ekonomiskt lönsamt och skonar miljön samtidigt; en bra kombination.

Som en av de få kvinnliga SFP-kandidaterna i Esbo vill Charlotta betona jämlikheten.

- Vi måste få flera kvinnor i de kommunala organen, menar hon. Kvinnor med sin speciella erfarenhet och sina vanligtvis "mjukare" värderingar behövs i kommunalpolitiken.

Det håller Svante helt med om. Han vill också prata om trafiken i huvudstadsregionen. En regionalbiljett måste fås till stånd, men den får inte bara gynna de förvärvsarbetande utan man måste också komma ihåg studerande, pensionärer och andra som inte reser lika mycket.

Till gröna värderingar hör också att man är kritiskt inställd till en ohöljd tillväxtpolitik, något som ju varit rådande i huvudstadsregionens kommuner i årtal. Se på Esbo, säger Svante upprört. En tidigare svensk landsbygd som på några år omvandlats till en finsk förort. Nu har vi fått nog av besinningslös tillväxt. Nu måste vi rädda den mänskliga miljö som ännu finns kvar i Esbo från ytterligare förstörelse.

LENA BRUNSTRÖM

Charlotta Aschan och Svante Gräsbeck ställer upp i Esbo.

KERVO SOLBY

– ett steg mot fungerande solteknik

De sk. nya energikällorna spelar ännu idag en ytterst marginell roll i vår energiförsörjning. Men de är på frammarsch. Redan nu kan vi bilda oss en välgrundad uppfattning om de nya energikällornas potentiella betydelse.

Solenergin är den "nya" energikälla som har de största förväntningarna att leva upp till. Trots att tillgången på solstrålning hos oss av geografiska skäl är betydligt sämre än i sydligare nejder förväntas den nya teknologin ha något att ge också åt oss.

Ända sedan första oljekrisens dagar på sjuttioalet har det talats mycket om alternativ energi och om behovet av att ändra strukturen på vår energiförsörjning. Energisektorn har dock visat sig vara trög och det verkar nästan omöjligt att ändra den inslagna kursen. Förändringarna under dryga tio år har i själva verket varit mycket små.

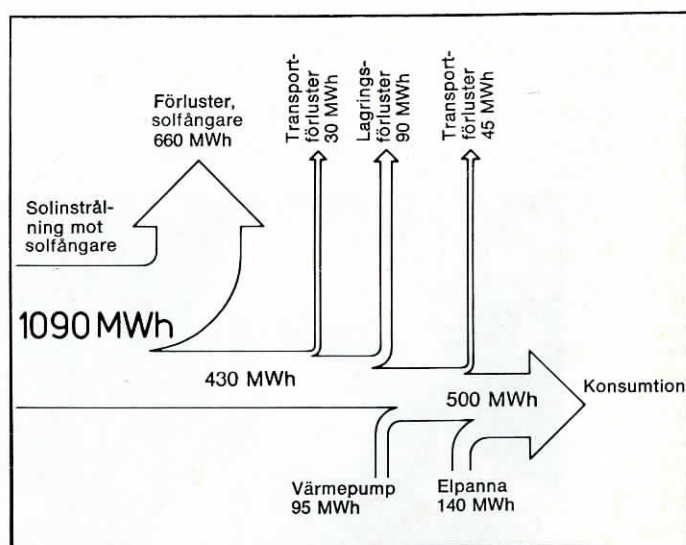
Elproduktion och solvärme

De allra flesta förknippar begreppet solenergi med solceller som används för direkt elproduktion. Den här teknologin, som till en början betraktades som exklusiv rymdteknologi börjar idag vara ett alternativ att räkna med, speciellt i otillgängliga trakter, men även i u-länder, där ett centraliserat eldistributionsnät ännu saknas. Priset på solceller har gått så snabbt nedåt, att man börjat visa intresse t.o.m. för stora "solcellskraftverk", som kan ge ett bidrag även till baskonsumtionen av elektricitet.

På nordliga breddgrader, där en betydande del av den konsumerade energin går åt till uppvärmning av bostäder och andra byggnader, är förhoppningarna stora på sk. termisk solenergi, d.v.s. tillvaratagande av solenergi i form av värme. Den nödvändiga tekniken är känd och väl utprovad. Under sommarhalvåret, när tillgången på solstrålning är som störst och värmeförbrukningen relativt liten kan vi redan med ganska små investeringar täcka en stor del av värme- och varmvattenbehovet för t.ex. ett egnahemshus med solvärme.

Värmelagring i nyckelposition

För att solvärmens skall bli en faktor av betydelse i landets totala energibalans måste vi dock kunna lösa värmeförsörjningsproblemet också under vinterhalvåret, när energiåtgången mångfaldigas och solinstrålningen är praktiskt taget obefintlig. Den teknologiska utmaning vi möter om vi i högre grad vill utnyttja solvärme är alltså egentligen att lösa lagringsproblemet. Hur skall vi lyckas med konsten att tillvarata värme på sommarhalvåret, lagra värmen ca ett halvt år för att sedan ersätta konventionella värmekällor under vinterhalvåret?

Solbyns energibalans. Solvärmens står för ca 50% av byns värmebehov.

Solbyn i Kervo

Denna ovannämnda frågeställning var den centrala, när projektet Kervo solby sattes igång 1979. Initiativet togs av Fonden för Finlands självständighets jubileumsår 1967 (SITRA), Keskus-Sato Oy, Etelä-Suomen Haka och Kervo stad. Projektet Kervo solby kom att bli Finlands hittills mest omfattande experimentbyggnadsprojekt, och ett betydelsefullt forsknings- och utvecklingsprojekt sett även ur ett nordiskt och internationellt perspektiv. Projektets budget slutade på totalt ca 20 milj. mk, och byn stod inflyttningsklar år 1983.

Solbyn omfattar totalt 44 lägenheter grupperade i rad- och parhus. Husen skiljer sig inte nämnvärt från normala radhus, förutom att man försökt främja passivt energisparande bl.a. genom att koncentrera fönstertyorna mot söder.

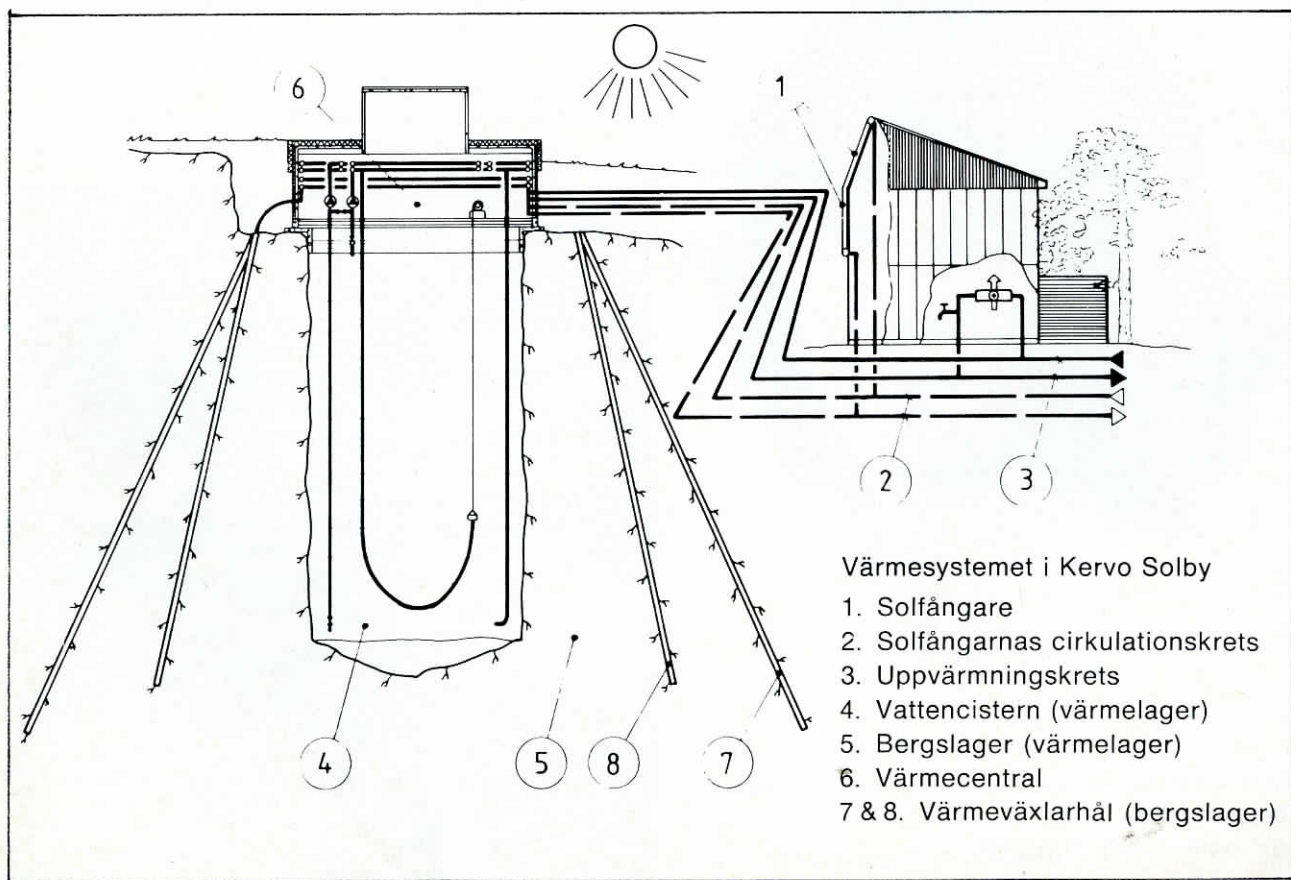
Solbyns kärna är ett stort centralt värmelager, som består av en 1500 m³ stor ca 20m djup vattencistern insprängd i berget. Det omgivande urberget utnyttjas också för värmelagring. Lagrets totala kapacitet är ca 200-250MWh eller ca hälften av solbyns årliga värmekonsumtion, som rör sig kring 500MWh.

Lagret laddas (dvs. värms upp) under sommarhalvåret med hjälp av vanliga

plana solfångare, som placerats upp på bostädernas sydfasader. Solfångarnas totala yta är 1100 m² och de beräknas producera 250-300 MWh värme per år. Vid sommarens slut har vattencisternen och den närmast omgivande bergsmassan värmts upp till en temperatur på +60-+70°C. När solfångarnas värmeproduktion på hösten sjunker under byns värmebehov startas urladdningen av lagret. I februari-mars har lagrets temperatur sänkts till ca +10°C. För att kunna utnyttja lagrets värmeinnehåll ända ner till denna låga temperatur kompletteras lagringssystemet av en stor värmepump. Om lagrets värmeinnehåll inte räcker för hela vinterns behov fungerar en konventionell elpanna som reservvärmekälla.

Självförsörjningsgrad över 50%

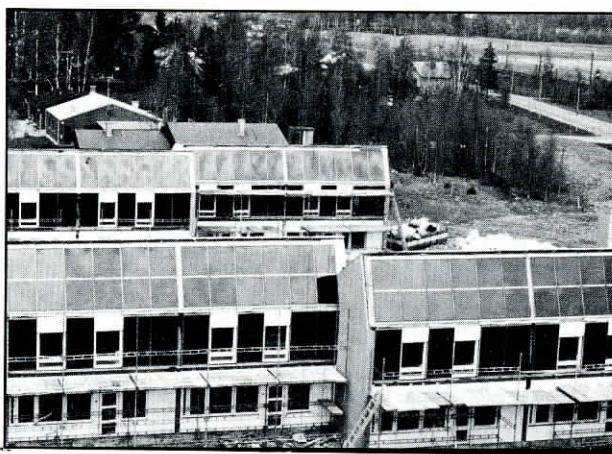
Målsättningen har varit att minst hälften av solbyns värmekonsumtion skall kunna täckas med solvärme, antingen direkt eller lagrad. Under det första året av drift har solvärmesystemet visat sig fungera någorlunda enligt förväntningarna. De enskilda komponenterna, d.v.s. solfångarna, lagret, värmedistributions-systemet o.s.v. har uppfyllt förväntningarna. Kervo solby visar att en betydande del av värmebehovet i rad- eller egnahemshusområden kan täckas med solvärme.

Det energipris som idag kan räknas fram för solvärmen i Kervo är inte helt konkurrenskraftigt i förhållande till övriga energiformer, men rör sig ändå i samma storleksklass. En eventuell höjning av energiprisernas allmänna nivå i förening med ytterligare förbättrad teknologi stortillverkningsfördelar ger på längre sikt solvärmen en chans att hävda sig även ur ett rent ekonomiskt perspektiv. Om 10-20 år kommer solvärme-system med årstidslagring av värme kanske att vara ett reellt alternativ vid sidan av olja, el och övriga energiformer. Detta gäller i synnerhet i områden som inte kan nås av förmånlig fjärrvärme.

Solvärme - framtidens värmekälla

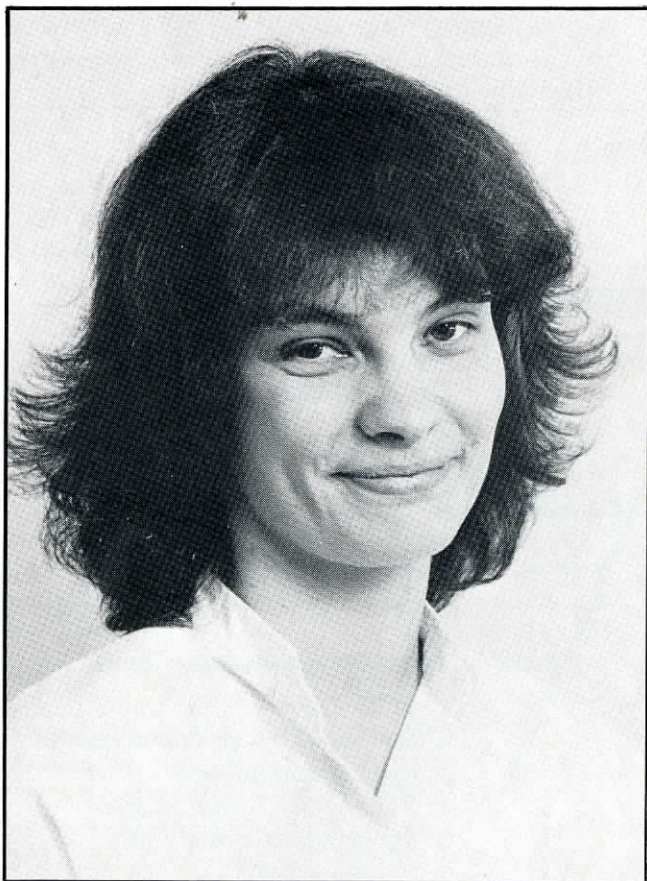
Forskningen, som i vårt land och även i Sverige (som leder utvecklingen inom denna sektor) har utgått från solvärme har mer och mer glidit över mot lagringsteknik. Lagring av värme vid låga temperaturer kan förbättra vår energihushållning avsevärt, eftersom värmelagring möjliggör bl.a. utnyttjande av spillvärme från industrianläggningar och ett effektivare utnyttjande av redan existerande fjärrvärme- och mottryckskraft.

Vy över Kervo solby under byggnadsskedet 1982. Byn är bebodd sedan -83.

BILL ÖSTMAN

Även om vi inte kanske på ett par decenniers sikt kan vänta oss något betydelsefullt tillskott till vår energiförsörjning från solvärmesystem av typ Kervo solby, är det viktigt att vi skaffar oss ingående kunskap om den nya solvärme- och värmelagrings-teknologin. Kervo solby är det första steget mot ett framtida Sol-Finland.

Nika Junker
diplomekonom, Helsingfors

Tre smedar. Symbolen för arbete.
Manligt arbete, viktigt arbete.
Tre sömmerskor, Tre ammor, Tre ...
Vad löjligt.

Kvinnlig politik:
Sociala frågor, skolfrågor, miljöfrågor.
Sekreterarposter, kaffekokning
Mindre viktigt.
Män analyserar, kalkylerar, budgeterar.
Kvinnor känner, tycker, anar.
Vad löjligt.

En stad kan inte ledas med kvinnlig
intuition
Det behövs fakta: Mark och penni.
Miljoner, miljarder.
Vad löjligt.

Sundholmens kraftverk.
Miljonprojekt. Viktigt projekt. Manligt
projekt
Svavelreningsanläggning.
Kvinnotjafs, grönt tjafs.
Vad löjligt.

Hälsa, miljö. Kvinnofrågor?
Kalkyler, analyser, budgeter:
FÖR DYRT.
Min hälsa. Din hälsa. FÖR DYRT????
Vad löjligt.

GRÖNT LJUS FÖR MILJÖHUS!

Studentsamhället miljösamhälle?
Morgondagen i studenternas hand
eller studenterna i morgondagens,
vars början är i dagen, hand?
Förtidspensionerade från påverk-
ningsmöjligheterna? Lagda på
hyllan i systemet av systemet.
På plats.

UTOPI är dagens omöjlighet, morgondagens
möjlighet, sanning. Den fantasifulla
optimisten, utopisten med sin vision,
tränger som asfaltblomman genom den byrå-
kratiska realistens, pessimistens, grå
färglösa asfaltbild av framtiden.

Fröet till miljöHUS spirar och gror under
asfaltblommans symbol, irriterar och
provocerar och lämnar byråkraten ingen
ro och kittlar i nacken som en fluga man
märker men inte kan fånga, göra slut på.

Miljö? "HUS har inga skogar", säger byrå-
kraten, "varför tala om miljöverksamhet"?
MILJÖ-hemmamiljö, stadsmiljö, arbetsmiljö,
studiemiljö, trygghet, friskmiljö, miljö
med framtid.

Miljö är framtid. För fysiken och psyket.

MILJÖHUS?

Cyckelleder med studenter som myror som
drar iväg till unistudentkårsoaserna i
staden. Blyfri, trafikfri, stressfri. FRI.

Gatan lever, blommar. Folk träffas. På
gatan ! I caféer, under träden. Cafékultur
studentkultur, folkkultur. KULTUR !
Kulturmiljö. Universitetsstudentkårscampus.
Helheten !

MILJÖGÅRD. Eko-hemman. Centrum för försök
och misstag, för modern grönhed. Ingen
återgång utan FRAMgång. Inte tillbaka-
blick utan framåtseende. Förutseende.

Studentens jordnära kurscentrum, försöks-
gårs. Odling, experimentell och utvecklan-
de. Forskning och undersökning.

Uppköpsivriga matlags favoritmål. Förråd
för vinterns vitaminbehov från miljöhemman
till campuskällare. Cirkulation ! Sorterings-
central för studentsamfundenas avfallssor-
terande råskishusfyllda sparsäckar och
kompost. Omlopp ! Kretslopp ! Hopp ? För-
hoppningar och visshet. Jag finns, kan,
hörs. Hör ni ! Att höras och märkas. Besluta
själv, fundera och kunna påverka vad som
sker. Med mig. Staden lever och existerar,
jag kan andas.

De krympande, sinande resurserna och
källorna. Beror dagens fel på tänkesätt ?
Brist på tanke, helhetstanke ? Forskaren
räknar. Det räcker, det räcker men det tar
ju slut, säger alla. Alla säger, alla gör
och handlar, men var är hjärnan ? Den
tänkande ?

Fredsuniversitet, grönt universitet, mänsk-
ligt universitet. Kunnighet och humanism i
kombination. Inte alternativt. Studiesam-
hälle, forskningssamfundet föregångssam-
hälle. Styrande, påverkande, utåtriktat,
utvecklande.

UTOPI ? Fantasi ? Jag lever i nuet, real-
istiskt. Morgondagen existerar inte.

Men - i dag var i går i morgon.

LENA MITTS
HUS (Helsingfors Universitets
Studentkår)

Barnmiljö?
Lena med lilla Petter Ljungqvist.

Helsingfors - hemstad

Staden växer ur gatorna. Det börjar med trottoarernas granitkanter: stig inte på sömmarna. I Esplanaden kommer en puligubbe med framsträckt hand, i handen en tjugopenni.

Jag har inte veckopeng, och slanten är en slant, ännu inte synlig som tjugo nallekarameller eller femlakritsar. Något håller mig tillbaka, drar mot Täti, vars hand är runt min. "Ota. Ota, ota !" säger Täti. Det är vår, inga vantar (den svaga men stickande lukten när smutssnön smälter), jag rör hans handflata och tackar.

Rädslan kom från gubbarna som brukar sitta i trappan, ibland luktar det diarré, en gång var där söndriga trappor, blod och och svordomar. Vi bodde ovanför Pic-Nic Bar.

Nu bor vi ovanför Richard's Pub. Det finns inga gubbar i trappan, en summer släpper igenom behagligt folk, det luktar damfrisering. Lektor Berg är död, liksom knähunden Kurre. Lektorns våning har blivit kontor, men Kurre får inte kontoriseras. Det har så bestämts. Det är politik.

Så ligger de kommunala besluten under staden, så bygger de den. Ibland ruttnar de på rot, ibland sprider de sig som ogräs, ibland ger de svalka åt någon. Staden är inget enhetligt område, avgränsat av kartans gränser, framtidsprognoser och ekonomiska realiteter. Men den stad som offentligt diskuteras är oftast en pappersstad, luftstad, någons dröm och en annans mardröm men utanför de flestas medvetanden.

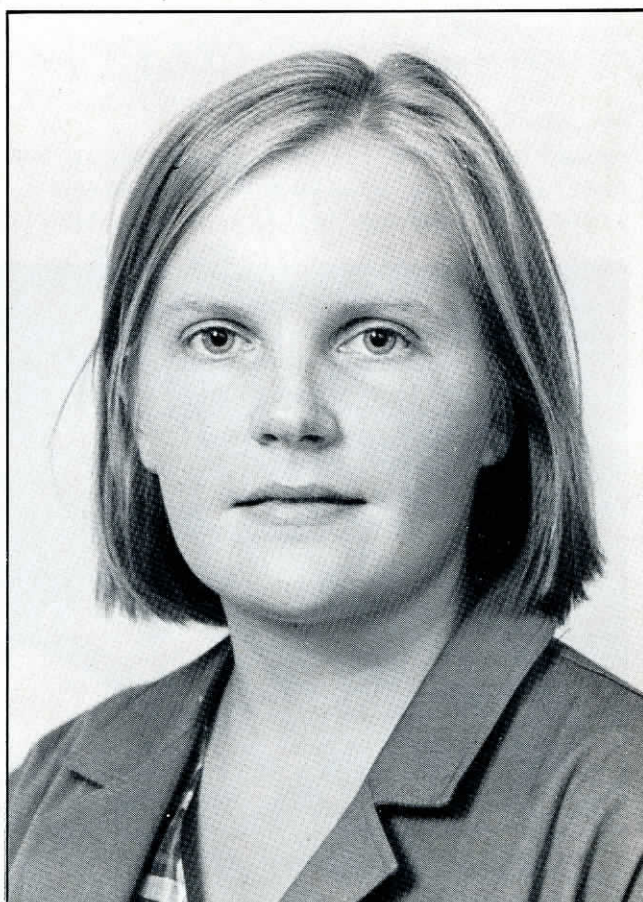
Staden vi lever i har inte skapats av Engel, den styrs inte av Ilaskivi och den har inte räddats av Liisa Kulhia. Vi lever av en mosaik som vi själva skapar av element ur 1800-tal, 2000-tal och nutid, och det är den bräckliga grund som utredningarna söker stadga och bekräftelse ur. Vi ser staden och dess invånare genom visioner, men också genom fördomar.

Överleve, leve urbanismen !
Helsingfors är en huvudstad, liten men dock. Den vill och skall inte bestå av

fritidsområden, konsumtionsområden, bostadsområden och arbetsområden, klart avgränsade från varandra och prydligt kommunicerande genom för ändamålet avsedda kommunikationsmedel som för folk från nytta till nytta till ordning och lugn.

När planeringen förs för långt blir den ett kontrollredskap. Byråpersonalens personliga initiativ tas till vara, javisst, odlas förädlas, javisst, hemsänds i prydliga paket till konsumenten, ja-och se'n då ?

Det öppna rummet, rummet man inte behöver nyckel till för att komma in, är varje stads viktiga resurs. Klimatets oginhet i Norden är bara en delförklaring till inbundenheten hos folket som bor där (om ens det), en annan är överskottet på ordning, strävan till ordning inte bara vad yttre levnadsvillkor (bostad, arbete) beträffar utan också när det gäller livstil, dygnsrytm, matvanor och mänskliga relationer.

Pauline von Bonsdorff, Helsingfors

Betänk att 'åldring' och 'ungdom' numera hör till normalt språkbruk och anses motsvara något reellt existerande. Dessa inhumana kategoriseringar placerar beskäftigt in individen i en kollektiv grupp och i en livsstil som han inte själv kan påverka. Protester märks inte, om de inte är så starka att de skapar nya schabloner.

För att motverka stagnation och öka sin vitalitet behöver staden individer. Individen åter behöver impulser, han behöver mer impulser än vad han vill ta emot, för valet måste ligga hos honom. I stadens utveckling bör målet vara att alternativen aldrig behöver utesluta varandra. Om varje kulturyttring hänvisas till därför avsedd plats blir stämningen den välorganiserade fabriken, där man på ingen nivå vet till vad ändamål man framställer något, och vad detta något är, för att inte tala om att man skulle njuta av det hela.

Städer som sätter spår i sig själva är levande städer. (Att man skall ha någon-

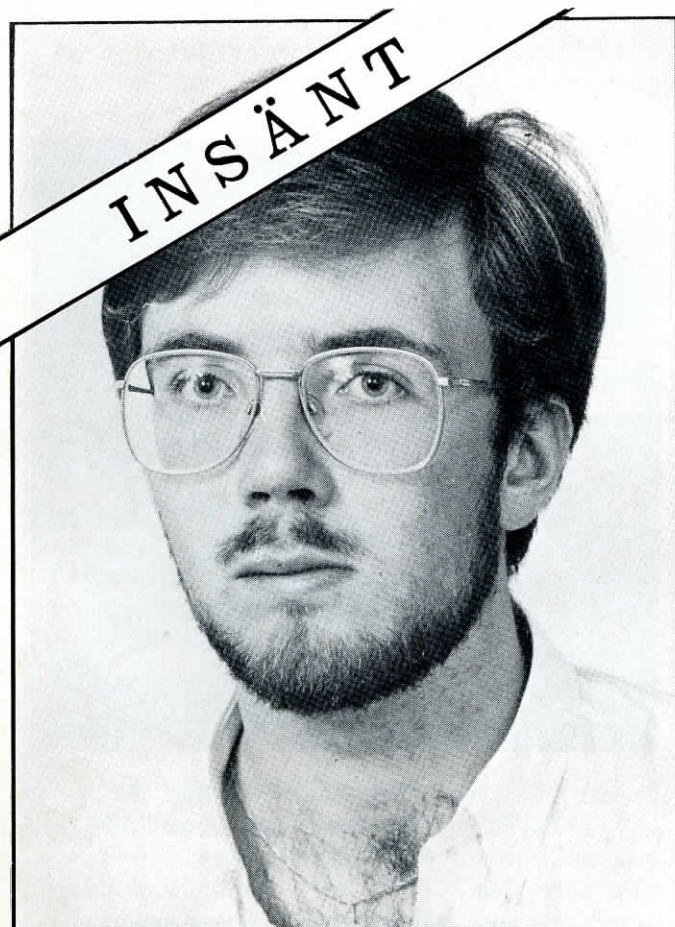
stans att bo är självklart men) folk måste ut på gatorna, hänga i gathörn, sitta i caféer, fastna i bibliotek, gräla i stadshuset, flanera genom parkerna - lämna staden, och komma tillbaka.

Gasspisarna bibehålls. Samtariff införs i huvudstadsregionen. Empirestaden skyddas för tung trafik; Salutorgets och universitetets visdom befruktar varandra. Döda vindar, gårdar, källare invaderas av bostadslösa av alla slag (inberäknat alkoholister och studenter) jämte arga Tanter (daghem).

För övrigt anser jag att ett MUSEUM FÖR NUTIDSKONST BÖR inrättas i Helsingfors.

Metron byggs västerut. Parkkulturen tas till heders. Stadens myndigheter besluter förlänga matpausen (jämte förkorta arbetstiden) för att ge spelrum åt fritt pokerspel och tankeutbyte, vilket förhöjer effektiviteten.

PAULINE von BONSDORFF

Det är tid att andra är socialister stiger upp och försvarar kommunernas ansvar för de mest centrala samhällsfunktionerna. Högerns förslag att privatisera flera av dessa hotar service-nivån, jämlikheten invånarna emellan och stabiliteten på arbetsmarknaden.

I och för sig har diskussionen kommit igång p.g.a. ett stort problem, att kommunernas administration och service inte alltid är den bästa möjliga. Ofta kostar den betydligt mer än nödvändigt.

Men inget problem löses genom att ge det över åt någon annan. I stället för att förhastat tala om att privatisera kommunens olika verksamhetsområden, skall vi bättra på de fel och brister som finns. Med en effektiv och öppen skötsel av sina ärenden kan kommunen bli så bra och människonära som vi vill ha den.

Max Arhippainen, Helsingfors, nr 919

- pol. stud.
- Elevbladets chefredaktör
- SFP:s högskole- och utbildningsutskotts sekreterare.

PADDLING I LAPPLANDS ÖDEMARKER

— ett vått äventyr

Det är fullkomligt tyst. Flodens svarta vatten strömmar sakta. Nu och då hoppar en laxöring upp och ringarna sprider sig över det blanka vattnet. Getporsen doftar. De små krokiga björkarna är fort-

farande gröna. Från deras grenar hänger torkade vattenväxter som svart skägg. En korp flyger med tunga vingslag över oss. Vi paddlar vidare i morgondiset.

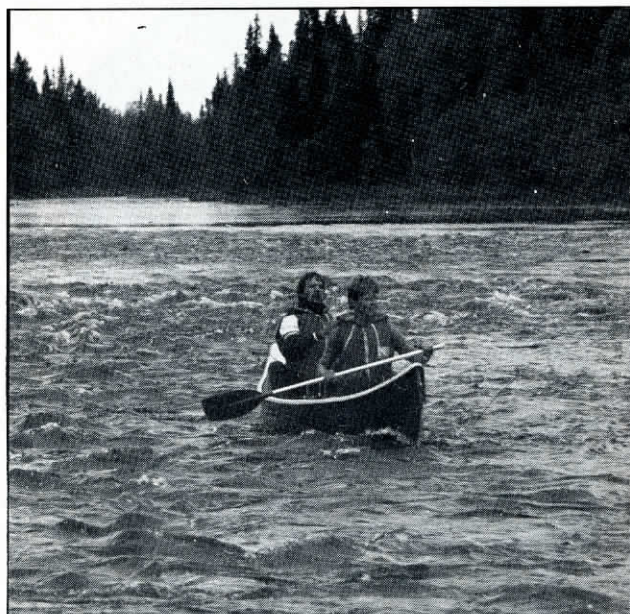
Solen kommer fram bakom molnen och det blir varmt. Snart hör vi ett brus. Vattnet börjar strömma snabbare och vi kan redan se hur vattnet stäncker vitt i nästa flodkrök. Ljudet blir starkare och luften kall och fuktig. Forssen är stor. Vi tar iland och går ner med floden och ser efter var de största stenarna ligger. Skall vi dra ned kanoten längsmed flodstranden eller klarar vi stenarna och strömmen?

Vi går upp till kanoten och ser till att de vattentäta tunnorna med utrustningen är väl fastspända i kanoten, så att vi inte tappar dem ifall vi skulle kantra. Med spänning och mycket koncentrerade ger vi oss iväg längs strömmen. "Akta! Till vänster! Håll tillbaka! Till höger! En sten!... Puh. Vi flöt! Inte så fort! Till vänster nej till höger... In i den största vågen!" Vattnet väller över fören in i kanoten. Jag är våt ända upp till axlarna, men vi klarade det. Kanoten guppar lungt på det skummande vattnet. Vi öser ut vattnet ur kanoten och fortsätter.

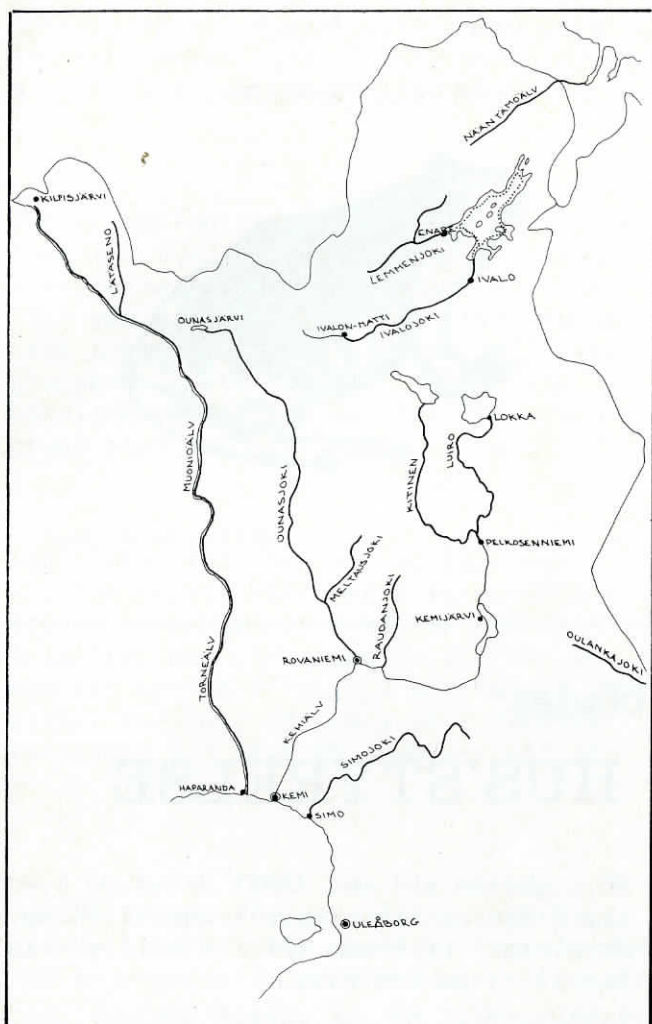
Det här kan du uppleva under en paddeltur i norra Finland. Många av våra floder är idag mindre attraktiva p.g.a. industri och vattenkraftverk. Men det finns ännu vackra floder som är lämpliga för paddling (se kartan).

Om du är nybörjare är t.ex. 320 km:s rutten från Ounasjärvi till Rovaniemi lämplig. Den räcker ca en vecka och man kan fylla på matförråden under vägen.

Vill du ut i den riktiga ödemarken är Ivalonjoki och Lemmenjoki mycket vackra floder, med endast enstaka ödestugor och gamla "guldgrävarkoijor". Ivalonjoki har ett trettiotal forssar. Man kan t.ex. börja resan vid Ivalon-Matti dit man kommer med bil. Om man paddlar 20 km om dagen är man efter fyra dagar i Ivalo och kan sedan fortsätta ut på Enaresjön.

Om du vill ha mera spänning kan du välja Torneälv-rutten, som utgör 400 km om man börjar från Kilpisjärvi, eller Nääntämönjoki (100 km). Båda är fordrande och har många svåra forssar.

Gör gärna en eller två dagars paus och vandra i skogarna, bestig ett berg eller inspektera en ö och dess små fiskrika sjöar. Om du inte vill skaffa egen kanot och transportera den 1000 km norrut så finns det möjligheter att hyra kanoter på campingplatser t.ex. i Rovaniemi och Ivalo. En mycket god service får du i Enare by hos Baazo Rantanen, som hyr kanoter och annan utrustning. Dessutom kör han kanoten dit där du vill börja din resa, mot km-ersättning.

Det lönar sig att reservera kanoten i tid. För nybörjare rekommenderas de öppna indiankanoterna (4,5 - 6 m, 35kg). Hyran är 300-500 mk per vecka beroende av kvalitet och utrustning. Kajaker är lättare men man kan inte transportera mycket utrustning. De är ypperliga för skickliga paddlare.

UTRUSTNING:

Paddlar + reservpaddel
 Flytvästar
 Öskar
 Rep
 Material att lappa kanoten
 Kompass
 Kartor (1:100.000, 1:50.000)
 Kamera (?)
 Kikare (?)
 Fiskeredskap + fiskerätt
 "Rinkka" (ifall ni vill vandra)
 Tält + regntät presenning eller plast
 Sovsäck, absolut vattentätt packad
 Sovunderlag
 Pyjamas
 "Verrare" eller liknande
 Vindtät, fuktavstötande jacka + byxor
 Ylletröja eller värmejacka
 Underkläder
 Yllesockor + strumpor
 Handskar, mössa och halsduk

Regnrock + -byxor
 Gummistövlar (långskaftade)
 Gummitossor
 Syskrin; sax, tråd, nål, säkerhetsnålar m.m.
 Medicinask
 WC-papper
 Gas- eller spritkök (vanligen kan man göra öppen eld)
 Kokkärl; arméns "mataback" rekommenderas, räcker för två personer
 Puukko + fickkniv
 Sked
 Mugg
 Tändstickor, vattentätt förpackade i fickan

MAT: Mängden bestäms av resans längd. Torrskaffning tar lite plats och väger lite. T.ex. knäckebröd, haver-, råg-, kornflingor, ris, makaroni, potatismos, sojamjöl, mjölkpulver, socker, salt, kakao, te, bönor, påssoppor. Ev. konserver, torkad frukt, smör eller olja.

Detaljerad information får du vid den lokala turistinformationen eller vid centralen för turistfrämjande (Suomen Matkailuliitto). När du planerar resan har du nytta av boken "Vesiretkeilyreittit", Suomen Ladun julkaisu no. 19".

OBS!! OBS!!

Far aldrig ensam!

Ha alltid på dej flytvästen!

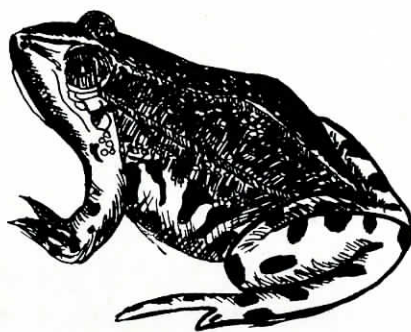
Undvik stora fjärdar! Det blåser snabbt upp hög sjö!

Dra hellre ned kanoten längs med flodstranden än riskera en våt och kall simtur ifall forssen är svår.

Var försiktig med elden!

Tag med ditt (och andras) avfall!

LYCKA TILL PÅ RESAN

Michaela Aschan.

Eva Biaudet svarar Studentbladet:

SVENSK – VIKTIG I HUS'STYRELSE

Det är väldigt viktigt för oss svenska studeranden att vi har representanter i HUS olika organ, som kan föra fram våra åsikter och driva på våra intressen.

När vi funderar på att gå med i HUS styrelse eller inte, måste vi komma ihåg att styrelsen kan sägas vara det centrala verkställande organ där många viktiga frågor avgörs och diskuteras och att det därför är mycket viktigt att kunna påverka besluten i detta forum.

Då vi dessutom tänker på att våra delegater ju inte bildar en väldigt stor grupp (hela 3 st.), så är det desto viktigare för oss att sitta med i styrelsen.

Styrelsesammansättningen är en annan fråga man måste fundera på.

Kan vi jobba ihop med de andra finska grupperna i styrelsen?

Hur ställer de sig till de frågor som vi anser vara viktiga?

Ifall styrelsen är en samlingsstyrelse med bred bas som denna styrelse i HUS nu är, så vet vi av flera års erfarenhet inom HUS, att vi har de största påverkningsmöjligheterna när vi själva sitter med i en dylik styrelse.

Denna uppfattning bekräftas ännu av det att oppositionen består av endast en grupp, nämligen KANSY, som hittills inte respekterat våra svenska intressen.

Möjligheten att med KANSY driva de svenska frågorna från oppositionsställning är minimal eftersom KANSY hittills visat ett så ringa intresse.

Självfallet är det mycket viktigt att vi svenskar håller ihop inom HUS. För en så liten grupp som vi, är det ett överlevnadsvillkor. Vi har helt enkelt inte råd att splittra oss!

Det är klart att vi inom gruppen kan och skall ha olika åsikter i olika frågor - vi är ju människor, men de torde inte finnas oöverkomliga problem.

Självklart för mig är att sådana frågor diskuteras i gruppen så att alla som är intresserade har en möjlighet att komma fram med sina åsikter.

Mycket viktigt är att de personer vi väljer att representera oss, är kompetenta för sina uppgifter.

Eftersom vi bara har en styrelseplats för tillfället krävs det naturligtvis speciellt mycket av denna person.

Dels skall vi ha förtroende för vår representant, dels -villket är mycket viktigt - skall också de finska grupperna känna att denna är en kapabel och säker förtroendeman för sin grupp.

Personer, måste också vara bra på att framföra sina åsikter, kunna vinna andra på sin sida, vara trevlig och komma överens rent socialt med de övriga.

Allt detta och mycket till måste våra representanter vara för att våra intressen på bästa sätt kunde skötas.

Den situation som rätt senaste år var ej lycklig. Svenska gruppens representant i styrelsen hade inte tillräcklig kontakt med sin grupp och ej heller fungerade arbetet i styrelsen med de finska grupperna. Dessa kände att han inte handlade som en representant för sin grupp utan ensam, för sig själv.

Jag tycker inte att det är konstigt att han misslyckats med sitt uppdrag i styrelsen om han inte känner större lojalitet med sin grupp än att han genom att sprida illvillja och falska uppgifter försöker förstöra vårt svenska samarbete och våra möjligheter att påverka i HUS.

Jag är ledsen för hans skull, men jag tycker inte att han skall bli deprimerad. HUS styrelsepost är en krävande och besvärlig förtroendepost där det krävs stor erfarenhet och rutin från liknande arbete.

Det är klart att ifall man ej sysslat med dylikt förut, så kan man ju inte vara expert.

MEN lojalitet är nog en kvalitet som behövs för vilket förtroendeuppdrag som helst.

Det förvånar mig att Studentbladets chefredaktör som borde vara införstådd i svenskarnas ställning efter att ha jobbat som svensk sekreterare och som borde inse vikten av den svenska gemenskapen, nu tar upp en anonymt undertecknad artikel på tidningens första sida, där skrivaren bitter och besviken försöker undergräva svenskarnas verksamhet.

Jag kan förstå att någon som varit med om ett personligt misslyckande vill avreagera sig och skyfla över sin bitterhet på andra, men man borde kunna vänta sig större omdöme av Studentbladets chefredaktör än att låta denna person göra sig skrottretande och löjlig genom att publicera hans troligen tillfälliga utbrott på tidningens första sida.

Studentbladet

Organ för Finlands svenska studenter.

Nr 10/84	Utkommer varannan vecka Nästa deadline 21. 9.	Chef: red. Rabbe Weber Redaktör: Katarina Rajama Åhvala, Paula, Dahlbom	Prenumerationspris 40 mk/år Lösenummerpris 2 mk
----------	--	---	--

14 sept 1984

Sommarnöje i träsket mitt i storstaden

I normala fall och på normala studenter har även studentpolitiken ledigt på sommar. Men som väntat har HUS till sommaren d.v.s. studentpolitikerna på HUS har sina fester. HUS och många andra studentföreningar har varit mycket i synnerhet med den nya studentföreningen och styrelsen har följande i sommarregler har väntat på kända regler.

med alla regel biter ett stort träd. Överens till alla dessa är att man angripas av en fäst som kan försväras som den allra mest utmanande fäst d.v.s. man skulle bli en styrelse för alla grupper som vill. Låten oss säga fäst d.v.s. styrelsen som ska försväras. De grupper som på den allra mest utmanande fäst d.v.s. styrelsen som ska försväras. De grupper som på den allra mest utmanande fäst d.v.s. styrelsen som ska försväras.

Fobin härjar

Alla grupper hade i början av sommaren en egen styrelse. Men som väntat har HUS till sommaren d.v.s. studentpolitikerna på HUS har sina fester. HUS och många andra studentföreningar har varit mycket i synnerhet med den nya studentföreningen och styrelsen har följande i sommarregler har väntat på kända regler.

Nya studenthuset i Helsingfors

Delegationen sammanträder till fobimöten

I början av augusti sammanträdde delegationen för att i sällning till delegaterna, men för att de skall sammanträda i sällning till delegaterna, men för att de skall sammanträda i sällning till delegaterna, men för att de skall sammanträda i sällning till delegaterna.

KOM OCKSÅ DU HIT må 1 OKTOBER KL 19

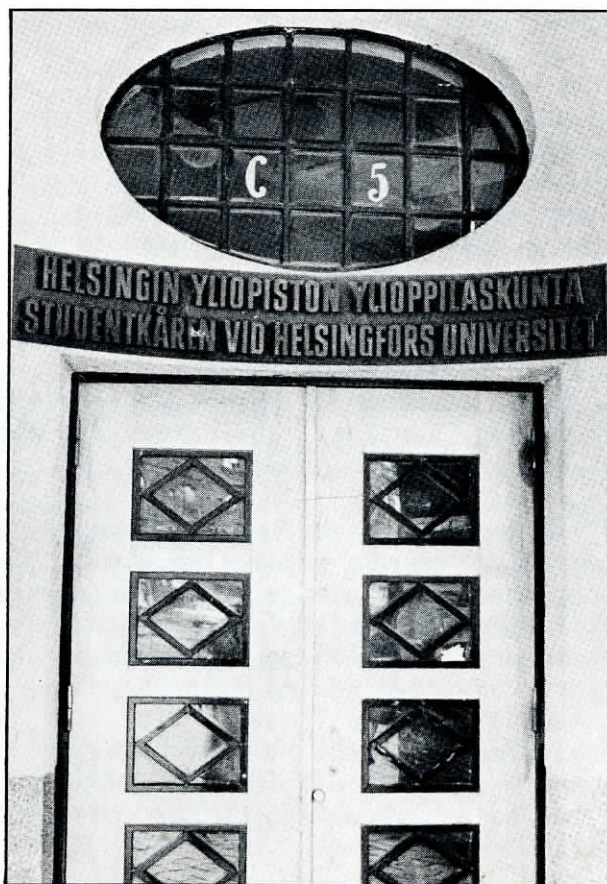
Fören har lytt för denna gång

Studentbladet går hårt mot svensk styrelseplats.

Jag hoppas på positivare och konstruktivare insatser i fortsättningen!

Vi behöver varandra - det gäller alla svenskarstuderanden på uni - för att kunna påverka i studentkåren!

EVA BIAUDET, ORDFÖRANDE FÖR HUMS (Mittenstudenterna vid H:fors Universitet)

Detta är enl. STBL adressen till ett träsk.

NÄR - TV

NÄR-TV : NÄR-TV : NÄR-TV : NÄR-TV

Kommunalpolitikerna är tevestjärnor i Närpes. Fullmäktiges månatliga sammanträden sänds till 1330 hushåll i centrum. När-TV är i mycket en föregångare till lokaltevebolagen som sänder egna program över redan befintliga kabelnät för centralantenn-er.

Den högsta masten syns bra i morgonsolen och markerar var Närpes centrum finns. Jag kommer in från riksåttan och anar fler master bakom träden. Närpesborna har rest ett femtiotal centralantenn-er för att kunna se svensk teve.

Sedan drygt ett år tillbaka kan tittarna, förutom de svenska och finska riksprogrammen också ta in lokalteve. När-TV sänder program som direkt berör närpesborna, lokala tilldragelser och framför allt kommunalfullmäktige. När-TV sänder en och en halv timme per vecka, onsdagkvällar och ibland även andra kvällar. Programmen kan ses i 1 330 hushåll och dagen efter får tittarna vid några mindre antennbolag ute i bygden ta del av dem.

Leif Eriksson heter en av dem som var med och startade lokalteve i Närpes. Han är också disponent i Närpes centralantenn-andelslag, som äger kabelnätet, och över vilket programmen sänds.

Historien bakom lokalteve i Närpes är egentligen ganska odramatisk. Leif Eriksson och två andra hade inspirerats av Terjärv TV:s sändningar i norra Österbotten. De lånade en hemvideo och gjorde en provsändning från Närpes kommunfullmäktige i mars i fjol. Programmet som gick ut över nätet i centrum väckte stort intresse bland tittarna och sändningarna har fortsatt sedan dess.

Ideellt

Vartefter När-TV började etablera sig kom fler intresserade med och en styrelse på sex personer valdes som ansvarig för verksamheten. Det bestämdes att allt skulle göras ideellt och att programmen skulle ha lokal anknytning.

När-TV och antenn-andelslaget står helt skilt från varandra, men andelslaget tar inte betalt för kabelnätet. I stället lockar förstås lokalteve folk att ansluta sig till nätet. Kabelnätet byggdes 1975 och hade då 550 anslutningar. Idag är de 1 330 och sedan maj i fjol har 160 nya gjorts vilket enligt Leif Eriksson till stor del kan tillskrivas lokalteve.

Hemvideon som man arbetade med vid starten gav dålig bild och När-TV fann att det behövdes bättre grejor för att hålla intresset, både bland tittare och filmare.

Startkapitalet på 120 000 mark fick När-TV genom donationer, bidrag och lån. Firmorna i Närpes centrum gav nära 50 000 mark, andelslaget skänkte 5000 mark och kommunen lika mycket för inköp av videokassetter. Från tittarna kom 30 000 mark i frivilliga, olika stora bidrag.

Två kameror, två bandspelare och ett mixerbord inhandlades. Systemet heter Umatric och är enklare modell av det som Rundradion använder. Leif Eriksson menar att detta system är en förutsättning för att den här formen av lokalteve skall kunna genomföras. Det ger en bra bild och är ganska billigt.

I en lokal invid den femtio meter höga centralantenn-masten har När-TV en enkel studio för direktsända program. Videoutrustningen är instuvad i en WW-skåpbil som är både inspelnings och sändningscentral. Vid sändning kopplas en av bandspelarna in till en förstärkare som finns under masten och programmet går ut via kabelnätet. Tittarna kan själva välja om de vill se lokalteve eller riksprogram.

Ett tjugotal personer har till och från varit med och gjort program, på fritiden och utan betalning. Det behövs minst tre personer för att sköta kameror och mixer vid inspelningen och lika många för att sköta bandspelare vid sändning. När-TV har också egna hallåor. En timme sändning kräver sammanlagt mellan 70 och 75 timmar arbete.

I januari anställdes Jan-Erik Widjeskog Jakobstad för att göra program. Han har tidigare sysslat nästan enbart med film, och video är för honom ett nytt medium. Det är delvis för att lära sig som han tog jobbet. Jan-Erik Widjeskog som under våren hållit flera videokurser säger: "det är fantastiskt att folk vågar sig på såna här investeringar utan att se affärsmässigt på det".

När-TV rycker ut när det händer, snabbt och behändigt. Leif Eriksson och Jan-Erik Widjeskog.

Som en av sina viktigaste uppgifter har När-TV sett att bevaka fullmäktiges möten och sändningarna är mycket omtäckta. I folkmunkallas politikernas agerande i teverutan för Närpes-Dallas. En tittarundersökning som gjordes i januari bekräftar populariteten statistiskt. Deltagare i medborgarinstitutets sociolog-undervisning frågade tio procent av tittarna, 96 personer, vad de tyckte om När-TV.

Undersökningen visar att fjärdedelen av tittarna tycker att fullmäktigeprogrammen är bäst och hälften tittar alltid på dem, medan den andra hälften ser på dem ibland. "Tycker om att se när de strider" var en av motiveringarna till varför man ser på fullmäktigeprogrammen. Teve verkar alltså kunna förmedla en intressant bild av det kommunala förtroendearbetet.

Moses-frågan, en frågetävling i femtonnavsnitt mellan högstadieskolor, var också uppskattad, liksom de religiösa programmen och sång- och musikföreställningarna. När-TV:s tittarprocent är i allmänhet hög - 42 procent ser alla program och 30 procent något program varje vecka. Fullmäktigesammanträdena sänds oredigerade, kaffepauserna tas dock inte med. Sammanträdena bandas på dagen och sänds på kvällen. Jan-Erik Widjeskog säger att ambitionen är att så småningom sända kompletterande intervjuer och kommentarer.

Fullmäktige når en betydligt större publik sedan När-TV kommit. De flesta kommuninvånare har knappast någon möjlighet att följa sammanträdena eftersom de går på arbetstid. Dessutom ryms endast trettio åhörare i sessionsalen. Bland de förtroendevalda har det dock sagts att teve inte ger en rättvis bild av det kommunala arbetet, att tittarna bara bedömer de förtroendevalda efter vad de ser i teverutan.

FÖR KORT TID

Kommunalstyrelsens ordförande Rune Holmström tycker att man inte kan säga vad tevesändningarna förändrat. Redigeringen av fullmäktigeprogrammen är Rune Holmström lite rädd för, han menar att tyngdpunkten kan komma att läggas vid oviktiga saker. Samtidigt ser han en brist i att teve inte visar arbetet i nämnderna och partier-nas gruppmöten. Rent allmänt tror han att de förtroendevaldas inställning är positiv. "Men nog förstår man att de som inte är aktiva i fullmäktigearbetet känner sig utsatta."

Fullmäktige har klart och tydligt fått lov att skärpa sig inför kameran och Rune Holmström säger att fullmäktigemedlemmarna i högre grad funderar över sina framställningar när de skall tala. Också klädvalet och sättet att uttrycka sig har ändrats.

ORGANISATIONSFORM

När-TV:s framtid är dock inte rakt utstakad, arbetet sker tillsvidare på ideell grund. En ansökan till föreningsregistret avslogs med motiveringen att När-TV bedriver kommersiell verksamhet. Över det kommer man naturligtvis att besvära sig. För fjolåret räknar man med att teveverksamheten krävt 11 000 arbetstimmar. Det motsvara sex personers heltidsarbete under ett år.

Den fortsatta verksamheten kommer främst att finansieras med bidrag. Tittarna har uppmanats att betala in den frivilliga årsavgiften. Pengarna skall användas till en redigeringsapparat.

När-TV:s förhållande till reklamen har ännu inte utretts, intresse finns dock bland Närpes affärsmän. Det hela stupar dock på att reklam kräver mycket arbete.

Allmänt kan man säga att När-TV utfört en pionjärgärning. Efterföljarna blir fler dag för dag. När-TV kan inte jämföras med kabelteve, dessa arbetar ju på kommersiell basis och producerar inte eget material. I framtiden har de flesta orter i Finland troligen egna TV-bolag. Vi får hoppas att lokalteves utveckling kommer att understödjas av beslutsfattarna.

Närpesborna har rest antenner för att kunna se svensk TV.

CARL-GUSTAV LINDEN

Svantes bidrag till kommunalvalsdebatten i Esbo:

Esbo betraktas ofta som Finlands vilda västern. Jag tycker att det finns allt fog för dethär tvivelaktiga ryktet som vi åtnjuter. Få kommuner är nämligen mer korruperade än vår kära hemstad.

Och inte kan heller SFP stoltsera med att vara mera demokratiskt än andra partier. Med detta avser jag alltså partiets grupp i stadsfullmäktige. Dessutom kan man fråga sig hur SFP skött sig på språkpolitikens område.

Det är inte många år sedan SFP i Esbo förde en diskussion om svenska språkets ställning i kommunen. När SU och vissa andra ansåg att partiet borde skärpa sin språkprofil, motsatte

sig kungubbarna det. Man var rädd att en sådan skärpning kunde skada samarbetet med de andra partiernas fullmäktigegrupper. Resultatet av diskussionen blev följaktligen att SFP i Esbo inte i nämnvärd grad skulle ägna sig åt språkpolitik. SYND!

Vi inom SU anser nog att SFP inte får vara endast ett språkparti, men det är ju trots allt naturligt att partiet skall värna om den svenska servicen i kommunen. Det ville SFP alltså inte göra för ett par år sedan.

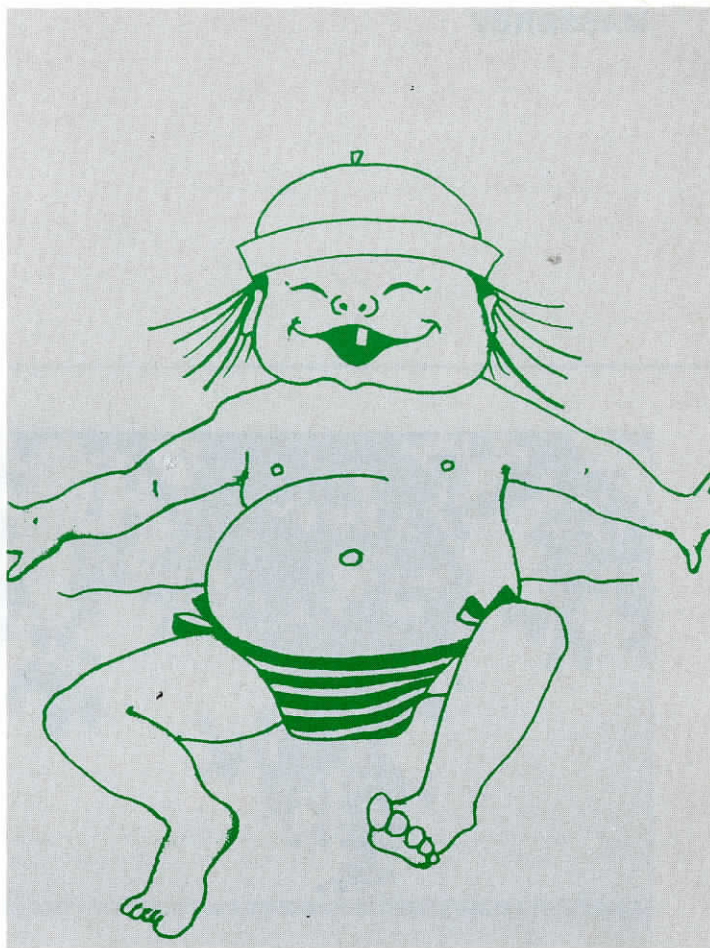
Är Svensk Ungdom sämre än andra?

Ett annat stort problem för oss unga i Esbo är att man bland SFP:s kommunalpolitiker inte tar speciellt allvarligt på dethär med politisk ungdomsverksamhet. Alla andra partiers ungdomsavdelningar har av staden fått pengar för en heltidsanställd tjänsteman, en ungdomsledare som de kallas. Men SFP i Esbo har inte bemödat sig om att skaffa motsvarande pengar åt SU. Tydligen vill man inte att SU skall kunna hävda sig i den benhårda konkurrensen med de andra partiernas ungdomsorganisationer

Eller inte är det väl bara så att de äldre svenska kommunalpolitikerna är rädda för att bli utslagna av unga fräcka krafter. Men - det är ju deras egen återväxt det är frågan om.

Ovannämnda är ju trots allt politiska frågor, men en moralisk och juridisk sak är att korruptionen är så utbredd i vår hemstad! Jag har själv varit med om att behandla en fråga om en viss plan, då en medlem i stadsstyrelsen berättade att fullmäktigegruppen blivit lovad en stor summa pengar. Enda förutsättningen var att gruppen skulle medverka till ett positivt beslut. Lyckligtvis tog gruppen sitt förnuft till fånga, så muterbjudandet påverkade inte deras handlande. Men man kan bara gissa vad som har hänt i andra sammanhang.....

Svante Gräsbeck

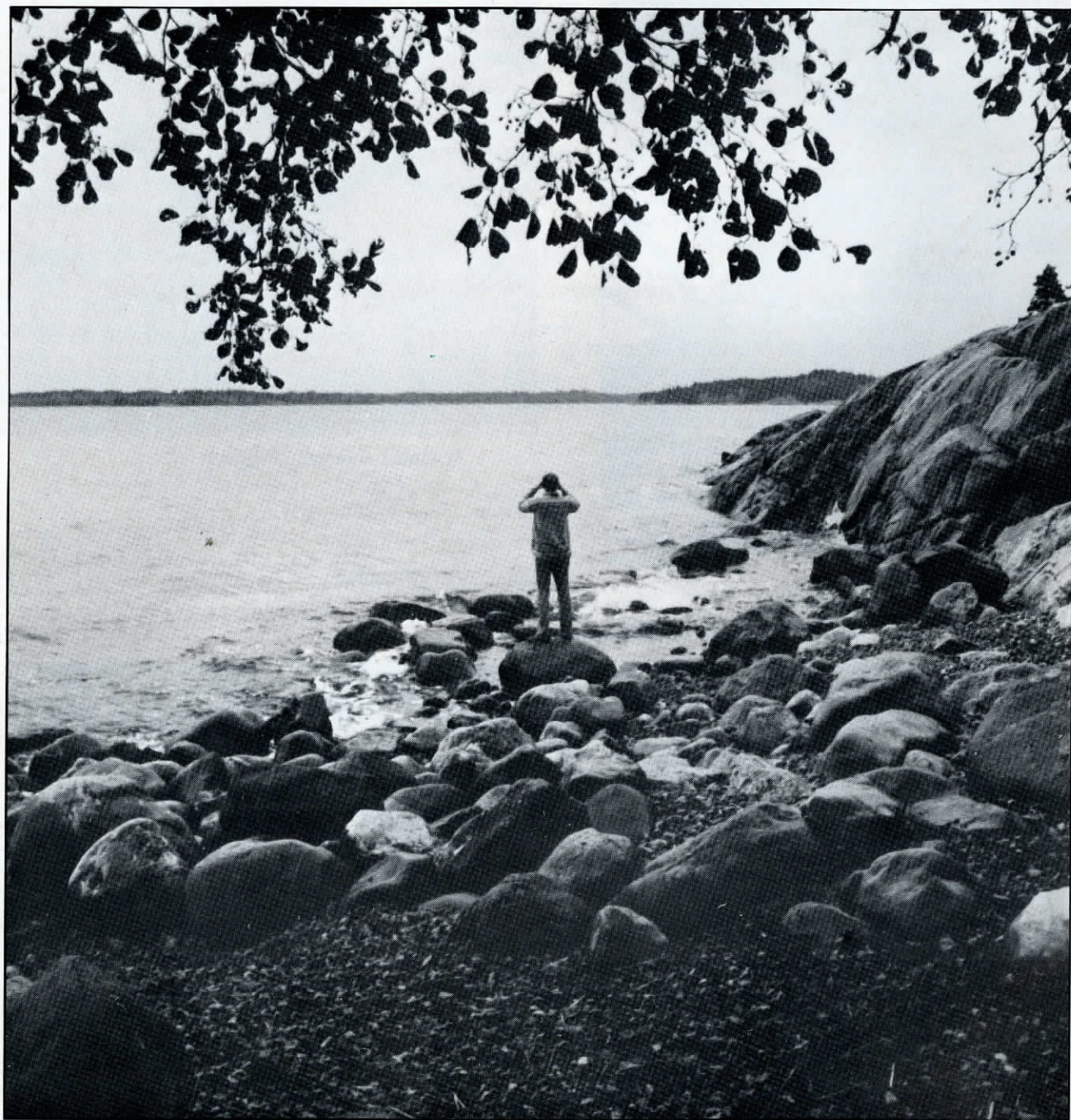

Är detta Svensk Ungdom

PS! VI BEHÖVER INTE ETT FEMTE

Adress:

Redaktionen

Kristina Wikberg-Östman
Charlotta Aschan m.fl.

Tidningen utges av Mittenstudenterna vid Helsingfors Universitet samt Mittenförbundet,
Bulevarden 7 A, H:fors 12.